

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Шеляженко Юрій Вадимович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), окремі припис частини першої статті 94 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – КПК України), згідно з яким слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд за своїм внутрішнім переконанням оцінюють кожний доказ, сукупність зібраних доказів для прийняття відповідного процесуального рішення.

Автор клопотання вважає, що оспорюваний припис частини першої статті 94 КПК України суперечить окремим приписам частини першої статті 8, частин другої, третьої, четвертої статті 29, частини другої статті 30, частини третьої статті 35, статті 40, частини п'ятої статті 41, частин першої, третьої статті 62, частини першої статті 129 Конституції України, а також частинам першій, другій статті 55, пунктам 2, 3, 4, 6, 8 частини другої статті 129 Конституції України.

Шеляженко Ю.В стверджує, що внаслідок застосування судом оспорюваного припису КПК України, були порушені його конституційні права, а саме: право на обґрунтоване судові рішення та на презумпцію невинуватості, гарантовані статтями 55, 62 Конституції України.